

Arrest

nr. 213 672 van 10 december 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de adviseur van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 20 september 2018 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. VERHAEGEN *loco* advocaat K. VERSTREPEN, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 5 november 2017 België is binnengekomen, diende op 16 november 2017 een verzoek om internationale bescherming in. Op 17 augustus 2017 werden verzoekers vingerafdrukken genomen in Oostenrijk (Eurodac).

1.2. Op 27 juli 2018 nam de adviseur van de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 27 juli 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 16/11/2017
Overdracht CGVS: 14/05/2018*

U werd op 12 juni 2018 van 09:00 uur tot 12:45 uur gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die de taal Pashtou machtig is. Uw advocaat meester Vaerewyck was aanwezig van 09:27 uur tot het einde van het onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten, van etnische origine Pashtoun te zijn en 21 jaar oud te zijn. U bent geboren en opgegroeid in het dorp Lar Lewani, gelegen in het district Alikhel, ook gekend onder de namen Jaji en Aryub Zazi, in de provincie Paktya. U ging naar school tot de vijfde klas. Nadat u gestopt was met school sloot u zich aan bij de arbaki of lokale politie. U werkte gedurende drie jaar bij de arbaki in uw eigen regio. U had als taak het verzekeren van de veiligheid op de wegen en bruggen. Uw vader werkte sinds tien jaar bij de nationale politie in het districtshuis. Hij doorzocht voertuigen en bemande de checkpost. Uw vader kreeg dreigbrieven maar bleef zijn job verder uitoefenen.

In de laatste vier maanden voor uw vertrek kreeg u voor het eerst een dreigbrief van de taliban waarin stond dat u moest stoppen met uw werk. Ook de andere leden van uw compagnie kregen zulke brieven. Vier leden van uw compagnie werden gedood in een hinderlaag van de taliban. U was op dat moment in huis, daarom overleefde u dit incident. De laatste tien dagen voor uw vertrek werd u gezocht door de taliban. U overnachtte in de huizen van verschillende dorpingen om u te verschuilen. Op een dag ging u toch thuis slapen omdat uw vader die dag naar huis kwam. Die avond kwamen de taliban naar jullie woning. Ze beschoten uw vader en uw vader schoot op hen. U wou ook schieten maar u zag dat er veel taliban waren en u vluchtte weg. U ging naar de woning van uw tante in Kot Kalei. Uw neef R. verborg u in de stal. De volgende dag vertelde hij dat uw vader gedood was. Gehuld in een deken werd u de volgende nacht door R. met de auto naar Gardez gebracht. Daar contacteerde hij uw broer H. A. (CGVS nummer (...), O.V. nummer (...)), die sinds lange tijd in België verblijft. Omdat u gedood zou worden als u terugging naar uw dorp had u geen andere optie dan te vertrekken. U werd overhandigd aan een smokkelaar. Na een reis van vier maanden kwam u op 5 november 2017 aan in België, waar u op 16 november 2017 een eerste verzoek om internationale bescherming deed. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban.

U legde ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) uw taskara (Afghaanse identiteitskaart) neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes

en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde recente verblijf in Lar Lewani, gelegen in het district Alikhel, ook gekend onder de namen Jaji en Aryub Zazi, provincie Paktya, Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu dient er opgemerkt te worden dat u gedurende het persoonlijk onderhoud talrijke foutieve en onvolledige verklaringen aflegde over de laatste jaren voor uw vermeende vertrek uit Afghanistan. Nochtans verklaarde u tot uw vertrek uit Afghanistan steeds in Lar Lewani gewoond te hebben (CGVS, p. 4). U verklaarde dat u in de herfst van 1396 (gregoriaanse kalender 2017) Afghanistan verliet (CGVS, p. 12). U herinnert zich niet in welke maand u vertrok (CGVS, p. 17). U was vier maanden onderweg naar België, waar u op 5 november 2017 aankwam (CGVS, p. 3, 17), waaruit afgeleid kan worden dat u rond juli 2017 Afghanistan verlaten moet hebben. Dit stemt overeen met uw verklaring dat u vertrok na kleine eid (eid-al-Fitr), een feestdag die volgens informatie waarover het CGVS beschikt in 2017 op 25 juni viel in Afghanistan (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier). Hoewel u tot midden 2017 in Lar Lewani gewoond zou hebben weet u bijzonder weinig over de situatie in uw regio de laatste jaren voor uw vertrek. Zo is het vooreerst opmerkelijk dat quasi alle door u vernoemde incidenten in uw regio van enige tijd voor uw vermeende vertrek dateren. Zo vermeldde u een zelfmoordaanslag in het districtscentrum vijf tot zes jaar geleden, een gevecht tussen Amerikanen en de politie vijf, zes of zeven jaar geleden, een incident in Fakir Kalei vier jaar voor uw vertrek, een bom die geplaatst werd op een brug vijf jaar geleden, een aanval met een drone in Belawu drie jaar geleden, een aanval op een politieranger in Kot Kalei drie tot vier jaar geleden en een aanval van de taliban op een checkpost van Karan in Biyankhel twee jaar voor uw vertrek, daarna zouden er geen incidenten meer geweest zijn, zo zei u (CGVS, p. 8, 11, 12, 13). Nochtans werd u herhaaldelijk gevraagd om te vertellen over recente incidenten in uw district, met name incidenten die dateren van de laatste twee of drie jaar voor uw vertrek en meer recente incidenten dan diegene die u reeds vermeldde (CGVS, p. 11). Pas toen u gevraagd werd of u iets wist over aanvallen op het districtscentrum de laatste twee jaar voor uw vertrek zei u dat de taliban twee tot drie jaar geleden tevergeefs het districtscentrum aanvielen (CGVS, p. 11). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat er meer recent voor uw vermeende vertrek, met name in 2016 en tot midden 2017 verscheidene veiligheidsincidenten plaatshadden in uw district. Zo was er onder meer sprake van raketaanvallen vanuit Pakistan (november 2016), een incident waarbij een politievoertuig een bom raakte en waarbij minstens vier personen om het leven kwamen (mei 2017), aanvallen op veiligheidsposten dichtbij het districtscentrum waarbij twee burgers om het leven kwamen (juli 2016), een bestorming van checkpunten door de taliban en daaropvolgende clashes met de overheid waarbij tenminste 30 talibs gedood werden (mei 2016). Dat u verwees naar incidenten van langer geleden maar naliet meer recente incidenten te vermelden hoewel u daar expliciet om gevraagd werd, doet ernstige twijfels rijzen over uw beweerde verblijf in het district Alikhel tot na kleine eid in 2017.

Ook uw verklaringen over belangrijke personen in uw regio wijzen er op dat u niet tot midden 2017 in het district Alikhel verbleef. Zo verklaarde u aanvankelijk dat Hazrat Khan districtshoofd was op het moment van uw vertrek, u vernoemde hem ook als de baas van uw vader die soldaat was in het districtshuis (CGVS, p. 8, 12). Pas nadat het CGVS u herhaaldelijk geconfronteerd had met de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw recente herkomst, paste u uw verklaringen aan en zei u dat Eid Mohammad het districtshoofd was op het moment van uw vertrek uit Afghanistan, u voegde toe dat Hazrat Khan een tijdje districtshoofd was geweest, met name vanaf 1392 (gregoriaanse kalender maart 2013 - maart 2014), en dat hij werd opgevolgd door Eid Mohammad na 1394 (gregoriaanse kalender maart 2015 - maart 2016) (CGVS, p. 12, 13).

Hoewel u beweert dat Eid Mohammad districtshoofd was op het moment van uw vertrek uit Afghanistan weet u niets over hem, zo weet u niet van waar hij afkomstig is of tot welke stam hij behoort (CGVS, p. 13). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt echter dat uw beide verklaringen over het districtshoofd incorrect zijn. Zo was Hazrat (of Azad) Khan districtshoofd van uw district vanaf minstens 2008.

In 2016, minstens van januari tot oktober, was Masud Haidari districtshoofd, u vermeldde hem echter niet en u kent zelfs niemand met die naam (CGVS, p. 12). Abdur Rahman vermeldde u evenmin, nochtans werd hij aangesteld als districtshoofd eind 2013 en protesteerden burgers toen hij door de provinciegouverneur slecht behandeld werd en verhinderd werd zijn functie op te nemen. U verklaarde voorts dat Naeem de politiechef van uw district was op het moment van uw vertrek, u zei ook dat commandant Naeem de baas van uw vader was (CGVS, p. 12). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt echter dat Mamoor Hassan minstens tussen juli 2016 en oktober 2017, dus ook in de periode van uw vertrek, politiechef van uw district was. Gevraagd naar een persoon genaamd Mamoor Hassan of Mohammad Hassan verklaarde u echter geen persoon met die naam te kennen en zei u slechts dat er misschien veel mensen met die namen zijn (CGVS, p. 12). Dat u incorrecte en onvolledige verklaringen aflegde over het districtshoofd en de politiechef van uw district tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw recente herkomst ernstig aan. Dat uw vader reeds tien jaar bij de nationale politie in het districtshuis werkte (CGVS, p. 7, 8) maakt uw gebrekkige kennis des te frappanter. Uw vader kwam elke week naar huis van zijn werk (CGVS, p. 7), via hem moet u ongetwijfeld gehoord hebben over zijn leidinggevend, met name de politiechef en het districtshoofd, en over veiligheidsincidenten. Bovendien zou u zelf de laatste drie jaar voor uw vertrek bij de arbaki of lokale politie gewerkt hebben (CGVS, p. 5), gezien deze context kan verwacht worden dat u minstens de namen van de politiechef en het districtshoofd correct zou kunnen benoemen.

Voorts stelt het CGVS vast dat uw verklaringen over de oogst van aardappelen incorrect zijn, nochtans werden er aardappelen geteeld op de velden van uw familie en hebt u zelf nog als landbouwer op de velden gewerkt, zowel voor u zich aansloot bij de lokale politie als in de periodes van vrije tijd en vakantie toen u bij de politie werkte (CGVS, p. 7, 10). U verklaarde dat aardappelen in de maanden mizan (gregoriaanse kalender september-oktober) en saratan (gregoriaanse kalender juni-juli), wanneer het heel warm is, geoogst worden (CGVS, p. 10). Echter blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat aardappelen in de provincie Paktya in april en mei geoogst worden (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier). Dit tast verder de geloofwaardigheid van uw beweerde plaats van herkomst aan.

Niet alleen overtuigen uw verklaringen over uw beweerde regio van herkomst niet, ook uw beschrijving van uw familiale situatie en netwerk doet twijfels rijzen. Zo verklaarde u slechts één paternale tante te hebben, u zou geen paternale ooms en geen maternale ooms of tantes hebben (CGVS, p. 10). Wanneer het CGVS u vroeg of uw moeder geen broers of zussen had, repliceerde u dat u het niet wist (CGVS, p. 10). Op de vraag of u het haar ooit gevraagd heeft, antwoordde u ontwijkend dat u denkt dat ze er geen heeft (CGVS, p. 10). Dat u niet zou weten of u ooms en tantes aan moederszijde hebt is weinig aannemelijk, zeker gezien het belang van familiale banden in de Afghaanse maatschappij. Uw onwetendheid is weinig overtuigend en doet het vermoeden rijzen dat u een eventueel familiaal netwerk probeert te verhullen. Uw zeer verbaasde reactie toen u het Facebookprofiel op naam van A. E., wat de naam van één van uw broers is en die op Facebook bevriend is met uw broer H. E. (H. A.), meteen gevolgd door de hardnekkige bewering dat u deze persoon niet kent (CGVS, p. 17), sterkt verder het vermoeden dat u informatie over uw familiaal netwerk poogt te verhullen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het district Alikhel (Jaji) gelegen in de provincie Paktya. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het dorp Lar Lewani in het district Alikhel (Jaji), provincie Paktya heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Bovendien verhinderen onaannemelijkheden in uw verklaringen dat er geloof kan gehecht worden aan het asielrelaas waarop u uw terugkeervrees baseert. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u tijdens uw eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 21 december 2017 niet vermeldde dat u bij de lokale politie werkte, u zei er enkel dat u landbouwer of herder was (verklaring DVZ dd. 21/12/2017, p. 5). Pas bij uw tweede interview bij de DVZ op 7 mei 2018 verklaarde u dat u sinds drie jaar bij de lokale politie werkte (vragenlijst CGVS dd. 07/05/2018, vraag 5).

Bij confrontatie zei u dat u bij uw eerste interview gezegd had dat u landbouwer was en dat u ook bij de politie werkte (CGVS, p. 7). Dit blijft echter een blote bewering die u niet kan staven. Dat u bij uw eerste interview naliet te vermelden dat u de laatste jaren voor uw vertrek bij de lokale politie werkte, wat nochtans een cruciaal element is in uw asielrelaas, doet ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw werk. Dat u uw job bij de lokale politie op geen enkele manier staaft aan de hand van documenten of foto's versterkt deze twijfels nog.

Daarnaast kan er geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat u sinds enige tijd bedreigd werd omwille van uw werk. Zo zei u dat de laatste tien dagen voor uw vertrek de taliban op zoek waren naar u en dat u zich hier en daar verborg (CGVS, p. 14). Toen u gevraagd werd daar meer over te vertellen, bleef u vaagweg verklaren dat u zich soms in een huis verborg en soms in een ander huis in het dorp (CGVS, p. 14). Toen u gevraagd werd te specificeren in wiens huizen u zich verborg, zei u slechts dat u zich in huizen van de dorpingen verborg (CGVS, p. 15). Uw uiterst vage beschrijving van de plaatsen waar u zich verborgen zou hebben kort voor uw vertrek doet het vermoeden rijzen dat u zich helemaal niet verborgen hebt. Voorts is het weinig aannemelijk dat u zich tien dagen in huizen van andere dorpingen zou verborgen hebben omdat u met de dood bedreigd was door de taliban en dat u na tien dagen toch thuis ging overnachten louter omdat uw vader die dag naar huis kwam (CGVS, p. 15). Dat uw directe collega's kort daarvoor gedood waren door de taliban maakt het des te minder aannemelijk dat u het risico zou nemen naar huis te gaan waar u makkelijk gevonden zou kunnen worden door de taliban (CGVS, p. 15).

Voorts merkt het CGVS op dat u aanvankelijk verklaarde dat uw broer u de ochtend nadat u naar uw tantes huis gevlucht was kwam vertellen dat uw vader gedood was en dat de taliban op zoek waren naar u (CGVS, p. 7). Later verklaarde u echter dat uw neef, met name de zoon van uw tante, u vertelde dat uw vader gedood was en dat u uw broers niet meer zag nadat u naar het huis van uw tante ging (CGVS, p. 14). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid ontkende u slechts uw eerdere verklaring (CGVS, p. 14). Het louter ontkennen van uw eerdere verklaringen is echter niet afdoende om deze tegenstrijdigheid te verklaren.

Het door u neergelegde document kan bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De documenten die u voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is. Uw taskara heeft enkel betrekking op uw identiteit en heeft geen bewijswaarde met betrekking tot de door u ingeroepen persoonlijke vrees voor vervolging. Bovendien moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek van Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas bijzonder relatief. Het CGVS stelt vast dat u uw badge van de lokale politie niet neerlegde, evenmin legde u documenten met betrekking tot uw vaders werk neer (CGVS, p. 3, 5, 8). Dat alle documenten van uw vader in het districtshuis zijn en dat er niemand is die uw badge, die thuis ligt, kan opsturen omdat uw broers te jong zijn (CGVS, p. 8) is een weinig overtuigende verklaring voor het ontbreken van deze documenten. Toen het CGVS u vroeg of uw neef R., die u hielp bij uw vlucht, deze documenten zou kunnen opsturen, zei u dat hij in Gardez verblijft, dat hij soms wel en soms niet naar Gardez gaat en dat er geen mobiele ontvangst is in uw regio (CGVS, p. 8). Ook deze verklaring overtuigt niet. U hebt immers soms wel contact met uw familie, met name met uw jongere broer (CGVS, p. 9). Voorts doet uw vreemde reactie op het zien van een Facebookprofiel op naam van A. E. (zie opmerking hierboven) vermoeden dat u via Facebook contacten hebt met uw familie in Afghanistan. Uw neef Rahmatullah hielp u bij uw vlucht door u onderdak te geven en u met de auto naar Gardez te brengen, het CGVS ziet dan ook niet in waarom hij niet zou kunnen helpen om de documenten op te sturen als de jonge leeftijd van uw broers een hinderpaal is. De vaststelling dat u geen enkel document of foto neerlegt ter staving van uw werkzaamheden bij de lokale politie de laatste drie jaar voor uw vertrek doet niet alleen twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw werk maar sterkt bovendien verder het vermoeden dat u recent niet in het district Alikhel verbleef.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 12/06/2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS, p. 12, 13). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België (CGVS, p. 12, 13). Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct

te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS, p. 2). U kreeg tevens de kans om met de bijstand van een tolk te overleggen met uw advocaat (CGVS, p. 12). U bleef echter steeds volhouden dat u enkel in het dorp Lar Lewani in het district Aryub Zazi hebt gewoond (CGVS, p. 12, 13).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat het feit dat uw broer H. A. (CGVS nummer (...), O.V. nummer (...)) de vluchtelingenstatus werd toegekend los staat van de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. Er dient opgemerkt te worden dat elk verzoek om internationale bescherming op zijn individuele merites wordt beoordeeld. Bovendien stelt het CGVS vast dat uw broer reeds in 2009 bescherming vroeg, geruime tijd voor uw verzoek om internationale bescherming, en dat bijgevolg zijn verklaringen geen aanwijzing vormen met betrekking tot uw recente regio van herkomst. Daarnaast merkt het CGVS op dat uw broer minderjarig was op het moment van zijn verzoek om internationale bescherming en dat zijn asielrelaas volledig verschilt van het uwe (zie gehoorverslagen CGVS 09/13787 dd. 04/05/2010 en 21/09/2010).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

“de artikelen 48/3 t.e.m. 48/6 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ("Vreemdelingenwet"), artikel 1 van het Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming ('Kwalificatierichtlijn'), artikel 16 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) ('Procedurerichtlijn'), artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.”

Verzoeker gaat in op verschillende motieven van de bestreden beslissing: (i) zijn recente herkomst, (ii) zijn herkomst en kennis van de aardappeloogst, (iii) zijn familiale situatie en netwerk, (iv) zijn asielrelaas.

Over (i) zijn recente herkomst betoogt verzoeker enerzijds dat hij nieuwe verklaringen wenst af te leggen over zijn traject naar België en anderzijds dat hij zijn recent verblijf wel aannemelijk heeft gemaakt wanneer rekening wordt gehouden met zijn werkelijke datum van vertrek uit Lar Lewani.

Verzoeker geeft toe dat hij niet de waarheid heeft verteld. Zijn reis van Afghanistan naar België heeft veel langer geduurd, aangezien hij geen 15 dagen in Servië heeft verbleven, maar wel ongeveer 1,5 jaar. Hij heeft er eerst ongeveer tien maanden op straat geleefd in Belgrado en vervolgens ongeveer acht maanden in een vluchtelingenkamp in Obrenovac.

Hij licht verder toe als volgt: *“Tijdens zijn verblijf in Servië probeerde verzoeker meermaals zijn reis naar België, waar zijn broer verbleef, verder te zetten. Hij deed meerdere pogingen om de grens met Hongarije over te steken, maar telkens mislukten die. Dit is de reden waarom verzoeker 1,5 in Servië verbleef.*

De reden waarom verzoeker zijn verblijf in Servië heeft achtergehouden, is verkeerd advies van andere Afghaanse bewoners in het opvangcentrum waar hij verblijft in Sint-Niklaas. Verzoeker werd bang gemaakt dat hij naar Servië zou worden teruggestuurd, gezien hij er anderhalf jaar heeft verbleven en gezien hij er vingerafdrukken heeft laten afnemen. Ondanks dat zijn broer hem aanspoorde om de waarheid te vertellen en ondanks de confrontatie van verwerende partij tijdens het persoonlijk onderhoud, bleef verzoeker angstig verstrikt in zijn leugen. Verzoeker beseft nu dat hij veel beter de waarheid had verteld over zijn langer verblijf in Servië en heeft veel spijt. De negatieve beslissing heeft - helaas te laat - zijn ogen doen opengaan. Verzoeker wil zich oprecht excuseren.

Bewijzen van zijn verblijf in Servië heeft verzoeker tot op vandaag helaas niet kunnen bekomen. Hij heeft enkel 2 foto's (stuk 2), maar uit de foto's is niet op te maken dat ze werkelijk zijn genomen in Obrenovac. Verzoeker probeert nog andere bewijzen te bekomen, maar gezien zijn verblijf nooit wettelijk is geweest, is dit moeilijk.

Verzoekers werkelijk reistraject zag er zo uit: - België: aankomst 05/11/2017 - Duitsland: 2 maanden in gesloten centrum: september - oktober 2017 - Oostenrijk: paar dagen eind augustus 2017 (vingerafdrukken 17/08/2017, zie Eurodac hit administratief dossier) Hongarije: paar dagen - Servië: 1,5 jaar: ongeveer februari 2016 - augustus 2017 - Bulgarije: paar dagen - Turkije: 3 maanden: ongeveer december 2015 - februari 2016 - Reis Afghanistan - Turkije: ongeveer 20 dagen: november 2015”.

In werkelijkheid is verzoeker rond november 2015 vertrokken uit Lar Lewani.

Wanneer rekening wordt gehouden met de werkelijke vertrekdatum, blijven de argumenten in de bestreden beslissing niet overeind betreffende, ten eerste, de veiligheidssituatie in zijn regio, ten tweede, de namen van belangrijke personen in zijn regio. Verzoeker meent dat hij kennis heeft van veiligheidsincidenten en voornamen van personen kort voor zijn werkelijk vertrek uit Lar Lewani. Het staat vast dat hij afkomstig uit Lar Lewani en er tot aan zijn vertrek naar België heeft verbleven. Minstens moet verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend, gelet op het EASO-rapport dat veiligheid in het district bespreekt (verzoekschrift, stuk 3).

Wat (ii) zijn herkomst en kennis over de aardappelooft betreft, merkt verzoeker op dat het moment van de aardappelooft en zijn verklaringen hierover niet de geloofwaardigheid van zijn herkomst aantast. Dit argument heeft niets te maken met zijn recent verblijf in Lar Lewani. Bovendien bevinden er zich voldoende elementen in zijn dossier om niet aan verzoekers herkomst te twijfelen. Verzoeker verwijst naar de overige motieven van de bestreden beslissing, naar de verklaring van de *protection officer* en de informatie die verzoeker nog gaf tijdens het persoonlijk onderhoud. Tot slot wijst verzoeker erop dat verzoekers broer ook werd bevraagd over de aardappelooft. Diens verklaringen stemmen evenmin overeen met de landeninformatie in het administratief dossier, lijken in lijn met verzoekers verklaringen en stonden niet in de weg dat verzoekers broer werd erkend als vluchteling. Voor verzoeker lijkt het echter de enige reden om te twijfelen aan zijn herkomst. Bovendien gaf verzoeker niet alleen het tijdstip van de oogst, maar vertelde hij ook over hoe men kan zien dat de aardappelplant klaar is om geoogst te worden, wat de verkoopprijs van een zak aardappelen was en welke gewassen er nog werden geteeld op de velden van zijn familie en welke vruchten in hun boomgaarden groeien. De commissaris-generaal had dus perfect de mogelijkheid - en de plicht - om ook hierover verdere vragen te stellen, mocht hij toch werkelijk twijfelen aan de herkomst van verzoeker. In elk geval is het enige feit dat verzoeker - net als zijn als vluchteling erkende broer - de aardappelooft in de herfst plaatst, terwijl dit volgens de commissaris-generaal in de lente plaatsvindt, geen reden om aan de geloofwaardigheid van zijn herkomst te twijfelen.

De bestreden beslissing motiveert ten onrechte dat verzoeker (iii) zijn familiale situatie en netwerk probeert te verhullen. Deze motivering geen steun vindt in het administratief dossier, aangezien verzoeker stelt dat hij wel degelijk heeft aangegeven hoeveel paternale en maternale tantes en ooms hij heeft, waar deze wonen, maar ook hoe vaak, hoe en met wie hij contact heeft van zijn familie in Afghanistan, waar zijn gezin momenteel woont, wat hun broodwinning is en hoe ze overleven. De bestreden beslissing motiveert daarnaast ook ten onrechte dat verzoeker via facebook in contact staat met zijn familie, dat wordt afgeleid uit verzoekers verbaasde reactie op de getoonde facebook-profielen.

Verzoeker herhaalt zijn verklaringen, zoals afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud. Zijn broer legt uit dat er veel verschillende mensen zijn met de naam A.E. op facebook en dat hij verre van al zijn vrienden persoonlijk kent.

Naast dit profiel met dezelfde naam als de minder dan twaalf jaar jongere broer, is er geen enkele aanwijzing dat verzoeker contact zou hebben met zijn familie op facebook.

Tot slot bekritiseert verzoeker de motivering van de bestreden beslissing (iv) dat zijn asielrelaas niet aannemelijk werd bevonden.

Hij besluit dat door zijn nieuwe verklaringen er niet meer getwijfeld kan worden aan zijn verblijf in Lar Lewani, alsook dat verzoekers geloofwaardigheid op andere punten onterecht in twijfel wordt getrokken.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende documenten:

- twee foto's (stuk 2);
- EASO-rapport "*Afghanistan Security Situation - Update*" van mei 2018 (stuk 3);
- UNHCR's "*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-seekers From Afghanistan*" van 19 april 2016 (stuk 4).

2.1.3. Ter terechtzitting legt verzoeker bijkomende documenten neer in een aanvullende nota als bevestiging van zijn werk bij de arbaki en zijn herkomst en recent verblijf te Lar Lewani:

- Bevestigingsbrief van 7 augustus 2018 (stuk 1);
- Bevestigingsbrief van onbepaalde datum (stuk 2);
- Bevestigingsbrief van onbepaalde datum (stuk 3);
- Schoolrapport, schooljaar 2012/2013 (stuk 4).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.3. De bestreden beslissing steunt hoofdzakelijk op een onderzoek van de door verzoeker afgelegde verklaringen omtrent zijn (recente) herkomst uit Lar Lewani. Dit onderzoek komt op losse schroeven te staan, omdat verzoeker thans aangeeft dat hij heeft gelogen over de periode waarin hij Afghanistan heeft verlaten. De landeninformatie in het administratief dossier over veiligheidsincidenten en voornamen van personen uit de regio van herkomst is enerzijds beperkt tot de periode waarin verzoeker 11 en 14 jaar oud was (Landeninformatie, stuk 14, nrs. 1-2). Anderzijds bestrijkt de landeninformatie quasi volledig de periode waarin verzoeker niet meer in Afghanistan zou hebben verbleven (*Ibid.*, nrs. 3-6, 11-13 en 16). Gelet op (i) de noodzaak aan een nieuw onderzoek naar verzoekers reisweg en verblijfplaatsen, (ii) de beperkte draagkracht van de motivering over verzoekers verklaringen over de aardappeloogst en zijn familiaal netwerk, in verband met zijn herkomst, alsook (iii) de bijkomende documenten die verzoeker thans bijbrengt, kan de Raad niet tot de bevestiging of de hervorming komen van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen, omdat essentiële elementen ontbreken.

Bijgevolg wordt de bestreden beslissing vernietigd in toepassing van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet.

3. Kosten

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de adviseur van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 juli 2018 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien december tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP